

1907-12-16

SENDER

Joakim Skovgaard

RECIPIENT

Agnete Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

General comment:

Afventer transskription.

Sender's location:

S. S. Grotius

Archive:

Mappe 58 nr. 13

TRANSCRIPTION

Afventer transskription.

N. Groth's "Mandag 16-12-07" SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 38 Nr. 38
Bliver skønnere og skønnere, vinden svæver, horisonten
særen som!!! Med dag får vi næsten ikke andet end blid
at se. I går så vi foruden fregaterne 2 dampere i det fjerne. Det er
slet ikke vant at se så længe her, dog, i går søndag var det rart
galt, (aperthand) og så endte vi med (Lige) (Lige). Men i går bød det kom
det bedste. I tænkte sig skulde været tidligt til fro, men nej, jeg sad og
Læste Frøding i en bog af Skovgaardens, ved klaveret. Så en gang kom
de alle ind for at synge, tog plads rundt omkring og sang de der Læder
de tro. Enstemmigt, men alle umlyse sang, erst miste sangen snart sang
rue sang, men også og vi bærer sig en formlerhus af roer og her vider,
og fæmcola - St. Louis an Marsellbærden - rest af fæmcola sang, og
jeg lyse ind at tro, en salme eller hende det kan have været. Og det
tro de var med. Administratoren sad ved siden af mig og dog til tiden
temburin på sin store kasket, kapte sig som kom til, slog ud med
armene i tækt. Begyndte klaveret spillede sad en yngre dame, jeg
har mest lyst til at kalde hende flamlænder, under efter alle den Reu-
banske flom blev begyndt af, sang der dog var således godt ud, og sang
og lo, men det gjorde de forresten alle, og jeg kunde ikke være mig selv.
Enkelte melodier kendte jeg, og de sang der smukt. Kl. 2,30
Her hvor er vejret dog dejligt. Gudens barmhjertighed var jeg nede at
høre noget, da jeg så tilfældig ud gennem ruden (for at ville se)
gen) var blevet speil blankt, men gik det med store dæmme-
ger. En enkelt brude kunde knude speilet lidt og her men
jyske sang flomt tiden og måtte stige ud mig til bords. Da jeg
havde spist var blevet smækket over det hele, jeg kom i
snak med en høj mand der lyner færdig som ung, han er
vestmarskoffiser. Han fortæller at jamaica var ingen
flom med at rejse i, nej jamaica. Aug. det var de dærligste
måneder, worden for hende, så når jeg rejser hjem i Maj, kan
jeg vente godt vejr. Og ang. Tyfonen, der kom da næst af alle
dant på denne rute. Så hider hvor de kan vente, der
vejrret var dærligere, gift St. Louis sydløse, den mod Afrika
og bager så mod nord og mod det røde hav, altså for
Lysende. Desværre blev vi ved at drøtte i med enkelte
Stent kan kunde lige så godt dænk som i hollandsk.
Aller først skal du se i det bode og fæst i at kaptajn
sagde vi lagde til ved Colombo, at han kunne kan bode
mer sy om. I det hele Maad uanset blive i et beroligt og
jyske alt der så tilfreds ud. Kl. 1 1/2 Om. Hvert øjeblik
har jeg været ind at lide ind at skrive at nu var blevet alle sig

temperamen best for forover bijt, kan
vrt take meg at kullene. Men gløder
i gemme kanaler. If gad vider hoort
ledes det går brenning, appeneth by fra
1st dy 1 kort til brenning 1 kort til de bysamen,
Admin. i trator satte holden af se
meerket, og at de gav an af passagere.

de forskellig
Rik
fugl
13
12
14
15
16
17
sorte of hinde
P. Sado
Sado

Kanalen har ikke ørken til begge sider, mod vester det
kun en vold som adspiller os fra en flad sø, hvor
fiskerne i det fjerne går og slår i vandet, for at
drøve fiskene ud i nettet, som senere trækkes op i
båden som lig og venter. Således er det da ud.

Der flyder ogsaa store
flokke af måger, mellem
hvilke jeg nu mener at
have set pelikaner. Alligevel ser overbløkket her er
morsomt. Ved volden langs vor vesteride går der
skinner, vi har mødt to tog og et har indhentet os,
nu er søen ophørt, så vi har Land til begge sider.

Foruden arabere eller tyrkere ser vi gedder, høer, får osv.
og kameler, der er dygtige men ser små ud på den
store flade. Der er i vandet en stor fisk med
hvidt kød ovenfor, men den ser levende nok ud.
Da den første kamel var i syge,
var der stor kalden af råben.

Vi har set mange kameler, vi
ligger og venter på at nogle dampskibe

på øyd skal passere. Ved hjælp af tove for og efter, som folk
fra en båd (tyrker) har gjort fast på blottede fortøjningspæle
i Land, er vi trukket til den ene side.

Ørkenen minder næsten mest
om nidskistet bølledyr, dog
er der så overvejende sand
og få planter, og sandet er
ikke så hvidt, som vores
bakkeland omkr.

Og kamelerne
er dygtige. Tonerne her er så henrivende lige bløde
varme. Der er vel min egen kyrest, igen glædelig juf.
Der var vel først brev fra Genova, fra P. Said? med det
afgør og så Breve til S. og - Augusta - Moden - Jemine - Zenther -
fra Bendix og måske også for andet til B.M.L. - Til Moder har jeg
skrevet, kan blot ikke huske hvorfor. Nu så hun ventte til
Elenor, men det bliver nok og bedre end en mæske. Indtil da,
særligt hende og de to møder så ublygsomt. Jeg glæder mig
til at komme hjem over ørkenen. Mange, mange kys til Eders
Alte. Der forfløjne Manden. Nu ligger de i Land og råber for
at få at til at kaste noget til dem, men det vil langt. Gud. vel de og
vi alle.